

ANUL 35 AL LIBERTĂȚII NOASTRE

DE ZIUA MINERULUI

Uricani — poartă de inimă a adâncului și cerului

Ar trebui să mărturisesc că aceste rânduri, despre orașul dintre munți semeți, ca niște turnuri — locul despre care legenda ne spune că „Iovan Torogovan biruit — cumpănatul balaur”, că din legendă li se zice munților Retezat, și că aici, plășii lui Litovoi și Bărbat au străjuit pământul primit moștenire de la daci și romani, și că de 2000 de ani, aici au avut urme și ohră străbunilor noștri, pe cărările oșilor limpezind izvoare, nu sînt scriese de mine, ci de Pantelimon Todea, bătrînul cu ilic și o-pincii strînse în noșite de cîneapă impletite, de omul acela de „biruit” cu legenda care privește nița cu ochii mari, încercanți de umire, de dincolo de creștele „sleatului”, din satul său de oieri, Cîmpu lui Neag, acum una cu Uricanii. Înainte de „săparea primei guri”, nu „bătrînii din Cîmpu” nici nu se osteneau să „poporască” pe Jiu la vale! Acum, după asfaltarea „cărării”, drumul e mai întins, mai tentant. Cum s-ar spune: toate drumurile duc la mină. Cum s-ar spune: oamenii de ieri și azi decid cartea trecutului de peste trei decenți și o aduc prezentului.

Un potop covârșitor de înnoiri, care s-a obișnuit într-atita cu minunile, că n-o mai surprinde nici una. Locurile așteptau o asemenea ploaie, o dorau, li se cucenea, li-nu oțen-o în cele din urmă timpurile noastre. Și atunci, cum să-i pui în lumină toate fețele? Hotărît, orașul începe să existe, încă de pe hărțile din biroul directorului minei, deși imaginea nu mai surprinde pe nimeni. Orașul pe care îl simți apropiat, în ciuda tuturor particularităților care fac din el o „urbe minerească”, altfel decît celelalte, după ce, acolo în adînc, ce importanță poate avea adîncimea? Pe firul galeriei de la cota 450, „tun” lung, n-aș putea să-l bătîm lungimea, ducea spre „ziua”, într-o unduire lentă parcă dincolo de lumină, sub lumina soarelui din tuburile de neon, „ho-găfia neagră”. Îi căutam pe Gheorghe Drăniu, de la un lung, abataj cu front cîi strada

șilor, vîșul care zăpăie poiziții neagră a prafului ce-i reoperează obrazii. Și dialogul continuă: „Anul care a trecut l-am încheiat cu un plus substanțial de cărbune, și să fim în ton cu „lumea”, asta s-a datorat colectivului. E ceea, nu? Viitorul e și rămîne al oamenilor. Mîna cere anumite calități fizice, curaj, tenacitate. Că n-avem fluctuații! De „rînd” sînt minerii care au găsit rezolvarea, deși și condițiile pe care le ofera orașul. Să vedeți... (și iar zăpăiește), în la mine vreo cinci tineri, cam tucurii la chip și mă iau la rost.” „Tovarășe și, noi avem și femei și copii, și am vrea...” Știu! Apartamentele!... M-am sfătuit cu primarul și cu directorul și... Acum sînt cetățeni ai orașului dar și la cursurile de calificare și poli-calificarea.

mai strîna din noii mineri — tenacienii ai viitorului”. Cuvintele minerilor au ticul lor. Nu știu ce l-am întrebat pe inginerul Casel Schreter, directorul întreprinderii miniere, pe care l-am oprit la ora schimbului discutînd cu minerii Grigore Coleriu, Ioan Corbeanu, Mihai Blaj, Ion Burdulea, Gheorghe Olaru și alții, pregătiți să coboare în adînc, dacă în ziua aceea s'ar fi găsit cantități și la câmine, încă. Ne-a răspuns că de fapt el nu a lucrat pe locurile pentru care s'ar fi găsit cantități și la câmine, încă. Ne-a răspuns că de fapt el nu a lucrat pe locurile pentru care s'ar fi găsit cantități și la câmine, încă.

meseriei, ci de pe aceea a muncii utile pe care minerul este dator s-o dăruiască societății, implicit omului. — Și mai este ceva — își amintește inginerul Doru Mihală, șeful sectorului III. În acest an vom introduce în subteran încă 3 complexe mecanizate și în primărie o combină de săpat în steril. Asta înseamnă că minerul clasic și-a trăit secolul, lăsînd porțile deschise nouului, mecanizării, și odată cu tehnica nouă se schimbă și omul. Pentru că omul adîncului pune în slujba cărbunelui, la orașului său, inteligenta și inventivitatea de care nu ducem lipsă. E omenește și necesar să gândim așa, aparținem unei țări civilizate și ne comportăm ca atare...

Tinerii mineri din schimbul lui Spiridon Scapoe de la mina Uricani, după un șut rodnuc în cărbune. Foto: GH. OLTEANU

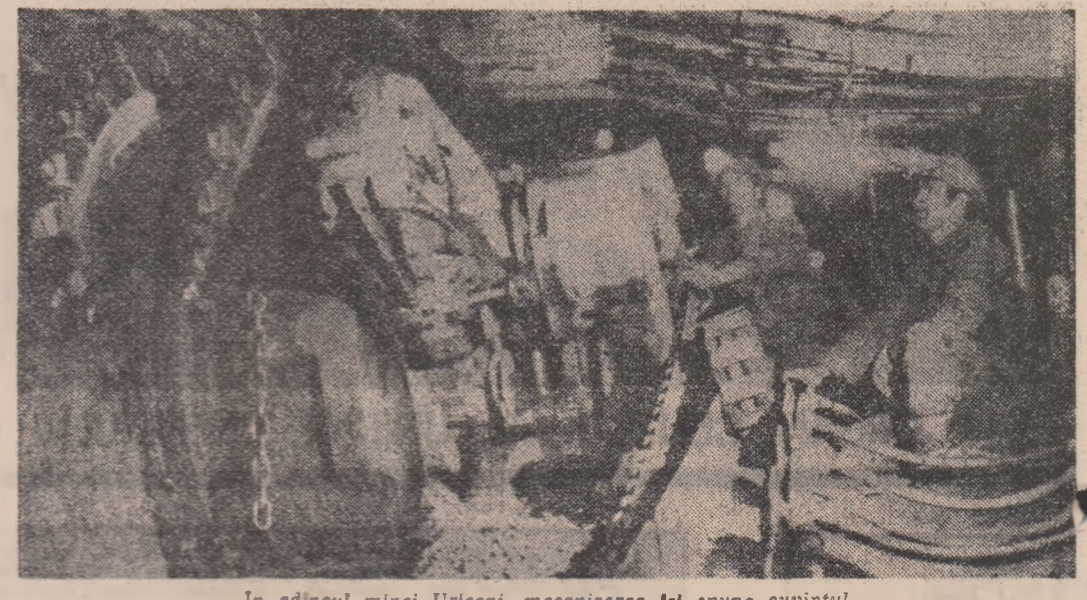
Uricaniul e un oraș care erupe, un vulcan a cărui energie se revărsă pe neașteptate planuri, de aceea, descrierea îmi pare o încercare de sărta. Nici un călător în drum spre „munții de piatră”, în vâșpitiți cu cochetele cabane „lalea de pești”, „Cîmpu lui Neag”, și „Buta”, spre care zeci de cărări deschise peste crește de oameni locului, îl poartă, nu „bătrînii din Cîmpu” nici nu se osteneau să „poporască” pe Jiu la vale! Acum, după asfaltarea „cărării”, drumul e mai întins, mai tentant. Cum s-ar spune: toate drumurile duc la mină. Cum s-ar spune: oamenii de ieri și azi decid cartea trecutului de peste trei decenți și o aduc prezentului.

„Nareiselor”, omul care, la înemul „inimii”, cum avea să ne mărturisescă mai tîrziu, și-a odăvit tot satul la Uricani, fără să-și uite frații, lucru care n-a trecut neobservat de Traian Pop, Andrei Tôkes, Laurențiu Khele-men, Gheorghe Dură și de alții, mineri ca și el. Praful de cărbune, zădărit de ventilatoare, lumina fluorescență se strecoară cu greu și totuși, în sfîrșit, într-un tîrziu l-am găsit. Spune: „Întîi s'am luat „în primire” pe ai mei. Frații. Cu ei am început. Ochiul adîncii, de un negru aprins, ni lui Drăniu, se ambiționează parcă să încîlireze și mai mult, reușita. Nouă, totuși, în loc de brigadă, ni se zice „strada lui Drăniu”!

în colectiv cu toată suflarea. Nu este vorba numai de mină, ci și de oraș”. Când am început discuția tocmai explicația ortografic „ce-va de făcut cu a-faltul, să nu rosească timpul cu vin ploier”. Și îmi place faptul pe care îl folosesc. „Dacă un dat în plus 10000 tone țigie de cărbune, asta înseamnă că n-avem dreptul să ne bucurăm și de strada pe măsură”. Nu știu ce l-am mai întrebat, discutînd cu hărnicia conștientului în anul care a trecut s-a măsurat numai la acțiuni patriotice, în peste 16 milioane lei.

mai ales să se politifice, pădăpindu-se anumite condiții de mecanizare. Economistul Iosse Geasă mi-a cerut să-mi scriu și a schiat în câteva-cîte, ca precizări contabile figură „cifru” mediu lunar, 235 lei de abataj. Cifra au surprinde, încă neapăsarea că, cîtă vreme mediu realizare în anul 1978 au depășit șanșele de 191 lei post, și cu toate acestea ni s-a părut că sînt luat parias la o demonstrație nouă, abstractă, pe care s'ar vrea să-o înțeleg mult acți tîrziu.

„Urmare din pag. 1) 1929, la indicația și cu sprijinul Partidului Comunist Român, al muncitorilor organizații comuniste locale, a început greva, cu participarea a peste 3000 de mineri, constructori și metalurghi, români, maghiari și de alte naționalități, comunisti, social-democrați, membri ai sindicatelor unitare, strînși într-un singur front muncitoresc de luptă. Rînd pe rînd au intrat în grevă, refuzînd să înceapă lucrul, muncitorii de la exploatarea minierei „Ileana”, „Victoria”, „Carolina”, și s-au adunat la mina „Ștefan” unde au ocupat și întrerupt activitatea uzinei electrice, sector vital al zonei miniere Lupeni.

În adîncul minei Uricani, mecanizarea își spune cuvîntul. Foto: ION LICIU

Sintem hotărîți să dăm țării cît mai mult cărbune

Este binecunoscută preocuparea permanentă a partidului, personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului. De îmbunătățire permanentă a condițiilor de viață și de muncă și ale tuturor oamenilor muncii și a minerilor, în special. Acest lucru se poate observa și din consecvența cu care prinde viață Programul de creștere a nivelului de trai, a cărei etapă s-a încheiat mai devreme cu trei luni, iar a două etapă a început acum.

Printr-o categorie de oameni ai muncii care beneficiază, începînd cu 1 august, de sporurile retributive, ne numărăm și noi, minerii. Majorarea este la fel de substanțială ca și în prima etapă, reflectînd grija partidului pentru creșterea reîntreruptă a nivelului de trai al maselor, aprecierea și încercarea pe care le acordă celor ce făuresc bun-

rile materiale și spirituale ale țării. Activitatea noastră este pretutînd și pentru efortul depus, dar și pentru că avem sarcina să asigurăm producții sporite de cărbune, această importantă sursă energetică a țării. Sint șef de brigadă, retribuit cu 3404 lei pe lună. Cu sporurile respective (170 lei pentru activitatea la front direct, productiv, 245 lei pentru vechime, 1450 lei pentru depășirea lucrării în acord, 146 lei pentru conducerea formației și 21 lei pentru muncă de noaptea), primesc în total 5475 lei. Conform noilor măsuri, voi fi retribuit cu 3850 lei. Cu sporurile amintite, voi totaliza 5972 lei, adică obțin un cîștig suplimentar de 497 lei. Beneficiind de o astfel de retribuire, minerii și familiile lor dispun de toate condițiile pentru a duce o viață înlîstă de griji. Motiv în plus pentru toți

Ne mîndrim că putem răspunde prin fapte atenției cu care sintem înconjuțați

Anul acesta „Ziua minerului” se însoțește cu o altă bucurie: începînd de la 1 august, retribuirile noastre tarifare cresc o majorare substanțială. Nu numai că intrăm între primii beneficiarii de creșterea retribuirii în cea de-a doua etapă, dar pentru mineri sporul procentual este cel mai mare — 15,9 la sută. Revenim în aceste măsuri greșii constanță a partidului ca

nivelul de trai al oamenilor muncii, al minerilor să crească necontenit. Această nouă etapă de creștere a retribuirilor ne demonstrează netăgăduit că munca minerului este apreciată și recompensată în consecvență. Se cuvine, deci, să răspundem cu o calitate deosebită a muncii, să contribuim la înfăptuirea politicii partidului, a planului de dezvoltare economică-socială a țării, ca și putem fi benefi-

ciarii roadelor acestei înțelepte politici. Noi, minerii din Țara de Sus a Moldovei, ne mîndrim că putem răspunde cu fapte greșii partidului raportînd în cinstea „Zilei minerului” 60000 tone minerul necerșoare extrase peste plan.

„Viguroasă afirmare a combativității revoluționare”

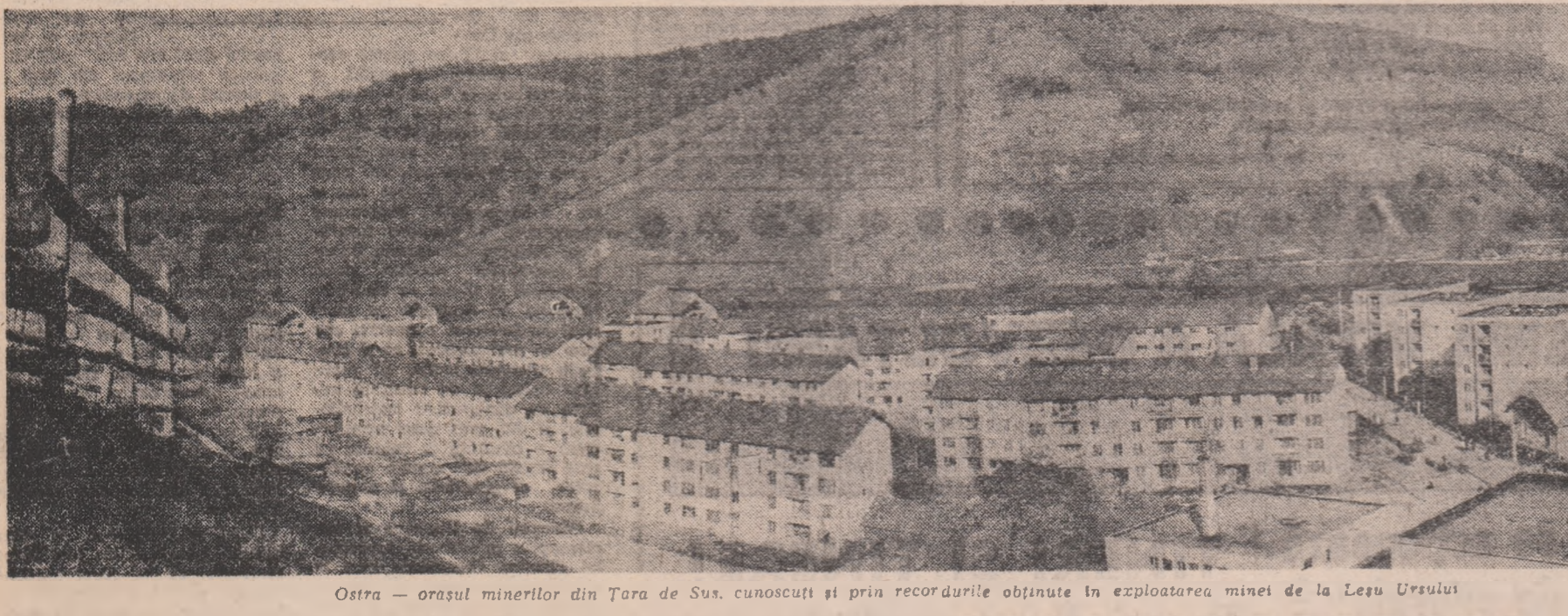
rat alt prefecul cît și directorul general adjunct al Societății „Lupeni” că nu vor începe lucrul pînă ce nu le vor fi numărate ardeștii de activități au fost întrerupte, prefectul cerînd evacuarea uzinei electrice ocupate de muncitori și încercînd să-l ameninte cu perspectiva unor măsuri represive drastice. Dar muncitorii nu s-au lăsat intimidat și au căușt gărzi pentru paza uzinei electrice și au luat legătura cu țevășii lor de la „Vulcan”, spre a trece și ei la o acțiune similară.

În noaptea de 5 spre 6 august 1929, ca urmare a ordinului prefectului care încerca să impună repressive și reprezentanți ai autorităților. Dimineața, armata și jandarmii au somat pe muncitorii să părăsească uzina și, la refuzul minerilor, au început evacuarea forțată. Desi neamurii, muncitorii au încercat să opună; au răsănat focuri de armă și singele primelor victime din Lupeni. 22 de morți și 50 răniți au căzut sub gloanțele soldaților și jandarmilor. „Lăcrătoarii” au muscat țărîni de la Lupeni — avea să scrie Nicolae Iorga — erau foarte active în viața noastră națională.

Urmășii eroilor luptători din august 1929, angajați cu toate forțele în marea operă de fabricare a societății socialiste multilaterale dezvoltate, împreună cu întregul popor român, dau, într-unul din cele mai importante sectoare ale economiei noastre naționale, întregă măsură a atare, și în consecință, general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — au constituit o viguroasă afirmare a combativității revoluționare a întregii noastre clase muncitoare, care, sub conducerea partidului comunist, s-a dovedit fi cea mai devotată apărătoare a intereselor poporului, cea mai consecventă forță de progres a țării.

Oraș — orașul minerilor din Țara de Sus, cunoscut și prin recordurile obținute în exploatarea minei de la Leșu Ursului. Foto: O. PLECAN

Oraș — orașul minerilor din Țara de Sus, cunoscut și prin recordurile obținute în exploatarea minei de la Leșu Ursului. Foto: O. PLECAN

Prin mobilizarea susținută a forțelor umane și mecanice, în județele din centrul și nordul țării

CAMPANIA SECERIȘULUI SE APROPIE DE SFÎRȘIT

După multe zile capricioase, timpul acestui săptămîni a fost deosebit de prielnic în județul Mureș, fapt ce a determinat o amplă mobilizare de forțe la lucrările de sezon, în primul rînd la secerîșul grîului. La ora cînd apar aceste rânduri, lucrarea se apropie de sfîrșit. Numeroase consilii unice agroindustriale dintre care Band, Răciu, Fărăguș, Zău de Cîmpie, Trusău IAS au încheiat secerîșul. Forțele disponibile au fost dețesate pentru ajutor în unitățile care au rămas în urmă.

Intă-ne deci în parcela „Fundul rîtului”. Săce combine înaintea în lan. Nouă camioane transportă grul la magazine și la baza de recepție. Sint prezenti Ion Păcurar, șeful fermei și Virginia Călugăr, primarul comunei.

— Recolta a fost bună, ne informează fermierul. Acest lucru ne-a permis ca pînă la ora actuală să ne onorăm toate sarcinile contractuale ajutîndu-ne chiar să livrăm suplimentar.

Ion Pop ne asigură că vor încheia secerîșul pînă seara. Își argumentează afirmația cu rezultatele zilelor precedente cînd au recoltat fiecare cîte 30-40 tone zilnic. Grija cooperativilor din Cheșani pentru soarta recoltei o observăm discutînd cu Maria Păcurar, Doina Macarie, Lucretia Pantea, Aurelia Sălcudean, Maria Macarie și Aurica Puiaș. O echipă de secerători ce adună spicete rămase în unele locuri după combine.

La Consiliul agroindustrial Luduș discutăm cu tovarășul Dan Gîrneț, inginerul șef. Ne informează că din 3400 ha cultivate cu grâu recolta a fost strînsă de pe 3200 ha. Cooperativele Luduș, Roșiori, Grîndeni, Ceclăca au dus „cununa”. Cele 58 combine proprii și 10 venite în ajutor din județul Teleorman au fost redistribuite în C.A.P. Bichis, Atîlnis, Bogata.

astfel: truda cooperativilor din Cheșani, de a aduna bob cu bob, se însoțește din cauza camioanelor neetane, drumului prost întîrînt.

O imagine exactă a ritmului de secerîș în amîntutul consiliu ne-o putem face după cantitățile de grâu intrate în bazele de recepție. Nu însă și după celele respicite pe drum din mijlocele de transport. Cîci sintem conduși spre această unitate de boabe de grâu căzute pe asfalt, amestecate cu noroi. Și

băieții în săptămîna aceasta, ne spune cărușul Vasile Cornan. Dacă nu ne-ăr fi încurcat ploier, pînă acum am fi uitat de secerîș!

Vizita ministrului afacerilor externe al României în Franța

PARIS 3 (Agerpres). — Co-respunderea de la Corneliu Vlad: Tovarășul Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România...

Moscova Convorbiri economice româno-sovietice

MOSCOVA 3 — Corespondentul Agerpres, M. Corut, transmite: O delegație a Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare...

Manifestări consacrate aniversării eliberării României

Marea sărbătoare a poporului român — împlinirea a 35 de ani de la victoria revoluției de eliberare națională și socială...

Tinerii în fața unui viitor incert

„Tabloul problemelor economice și sociale ale guvernului (britanic) se complică în această vară odată cu intrarea pe piața muncii a unui număr record de 690.000 absolvenți...”

Criza de guvern din Italia

Atentat asupra lui Flaminio Piccoli • Consultările lui Francesco Cossiga

Președintele Consiliului Național al Partidului Democrat-Creștin din Italia, Flaminio Piccoli, a fost ținta unui atentat...

PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT • PE SCURT

Angola a adresat Consiliului de Securitate o cerere privind achitarea de către Republica Sud-Africană a unor despăgubiri...

ORIENTAL MILOCIU

Atac militar israelian în sudul Libanului

BEIRUT — Localitatea Kaoukaba și satele învecinate Qillayya și Zillayya situate în sectorul oriental al sudului Libanului...

În întreaga lume: CRIZA DE ENERGIE — o realitate dură, imposibil de ignorat!

Resurse energetice pe lângă care am trecut fără să le observăm

În fața realităților crizei energetice mondiale, reacțiile merg de la pesimismul cel mai sumbru, pînă la optimismul exagerat, nejustificat...

Economisirea energiei — cea mai importantă soluție pe termen scurt

Problema economisirii resurselor energetice este abordată atât pe plan internațional, cit și în țara noastră...

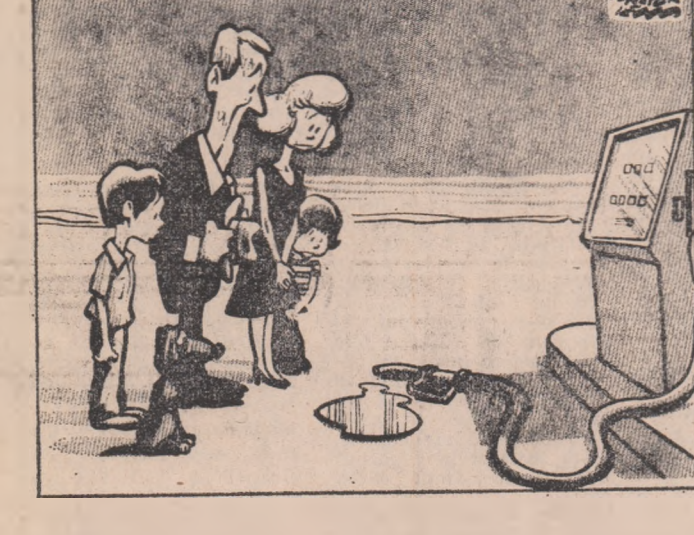
Imperative în fața economiei românești

Nu vom repeta aici măsurile concrete întreprinse în alte țări pentru a face față efectelor nefavorabile...

IRONIA BARILILOR...

Itată două telefotoafrii transmise la un interval de cîteva minute din puncte diferite ale globului și ilustrată o realitate cu impact planetar...

Un comentariu succint, deosebit de plastic și grăitor al caricaturistului ziarului american „The Detroit News” referitor la criza de petrol: „COMEMORARE!”

ROMÂNIA — O CONCEPȚIE RAȚIONALĂ, VALOROASĂ ÎN PROBLEMELE ENERGIEI

ROMÂNIA — O CONCEPȚIE RAȚIONALĂ, VALOROASĂ ÎN PROBLEMELE ENERGIEI